

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **Q. B. T.**, narozen X
st. přísl. X
bytem X
zastoupený Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem
se sídlem Na Pankráci 1618/30, Praha 4 - Nusle

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání vízového štítku,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce je státní příslušník Vietnamské socialistické republiky. V minulých letech řešil sérii správních i soudních řízení, které se týkaly platnosti jeho zaměstnanecké karty, resp. zda splnil podmínky pro podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty. V posledním soudním řízení [rozsudek Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) ze dne 7. 4. 2025, čj. 21 A 45/2024-20] rozhodl městský soud tak, že žalobce mohl podat žádost o prodloužení zaměstnanecké karty i po uplynutí data její platnosti (23. 7. 2023), neboť ve včasném podání žádosti mu bránila překážka nezávislá na jeho vůli. Přičemž tato překážka trvala minimálně do 3. 4. 2024.
2. Žalobce se dne 9. dubna 2025 dostavil na místně příslušné pracoviště žalovaného – MVČR OAMP pracoviště Chodov, za účelem udělení „aktu osvědčení o žádosti ve smyslu ust. § 47 odst. 4 zák. č. 326/1999 Sb.“ [zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“)]. Ten však nebyl žalobci vydán. Žalovaný odmítl vydat osvědčení žalobci, jelikož měl za to, že nesdělil žádné důvody, proč nepodal žádost o prodloužení zaměstnanecké karty v řádné lhůtě. Zároveň o tomto učinil žalovaný záznam do spisu.
3. Dne 14. dubna 2025 žalobce podal stížnost ve smyslu § 175 správního řádu proti postupu žalovaného. Tuto stížnost následně doplnil dne 15. dubna 2025 a též dne 3. června 2025, přičemž v doplnění ze dne 3. června 2025 žalobce konkrétně požádal „aby bylo o stížnosti neprodleně rozhodnuto a aby bylo nařízeno správnímu orgánu I. Stupně udělit žadateli tzv. akt osvědčení o žádosti ve smyslu ust. § 47 odst. 4 zák. č. 326/1999 Sb.“.
4. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jakožto nadřízený správní orgán žalovaného, (dále „Komise“) dne 7. července 2025 vydala usnesení č. j. MV-98120-3/SO-2025, kterým žalobcův návrh ze dne 14. 4. 2025 posoudila jako návrh na vydání opatření proti nečinnosti. Rozhodla o něm ovšem tak, že „Návrhu na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu ve věci řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty k povolení výkonu povolání na území České republiky pana T. Q. B., č.j. OAM-30811/ZM-2024, se nevyhovuje.“ Rovněž z odůvodnění usnesení je zřejmé, že Komise posuzovala nečinnost žalovaného v řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a nikoli v řízení o vydání aktu osvědčení (vízového štítku ve smyslu § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců), jak žalobce žádal. O žádosti žalobce na vydání opatření proti nečinnosti tak do dnešního dne nebylo řádně rozhodnuto.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

5. Žalobce podal dne 17. června 2025 žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
6. **Žalobce** se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, která spočívá v tom, že mu žalovaný odmítl vydat akt osvědčení o žádosti ve smyslu § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. V žalobě shrnuje závěry předchozích soudních řízení a zejména závazné právní závěry rozsudku městského soudu č. j. 21 A 45/2024–20 a návštěvu žalobce na místně příslušné pracoviště žalovaného (viz bod [1] a bod [2] rozsudku). Tedy, z výše uvedeného podle žalobce vyplývá, a to zcela nepochybně, že s ohledem na probíhající řízení o

žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnanecké karty pod sp. zn.: OAM-30811-5/ZM-2024 má žalobce v této souvislosti nárok na tzv. akt osvědčení o žádosti ve smyslu ust. § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců Zároveň uvádí, že na postup žalovaného podal stížnost dle ust. § 175 správního řádu, a to již dne 14. 4. 2025. O jejím výsledku nebyl do data podání žaloby vyrozuměn a předpokládá, že ani vyrozuměn nebude. Žalobce proto žádá městský soud, aby žalovanému rozsudkem uložil ve věci rozhodnout, tedy vydat osvědčení o žádosti ve smyslu ust. § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, a to bezodkladně v soudem stanovené lhůtě, a uložil mu povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

7. **Žalovaný** se k žalobě vyjádřil jen stroze. Sdělil, že ve věci nečinný není a prováděl a provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Veškeré informace jsou součástí kopie správního spisu. Návrhu na vydání opatření proti nečinnosti nebylo vyhověno, vzhledem k tomu že věc byla vrácena k novému projednání 19. 5. 2025 a byla stanovena lhůta 60 dnů na vydání nového rozhodnutí, přičemž tato lhůta ještě neuplynula. Proto navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.
8. V replice na vyjádření žalovaného ze dne 21. 7. 2025 žalobce zdůraznil, že předmětem věci je nečinnost spočívající v nevydání osvědčení o žádosti ve smyslu ust. § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Na žalobě trvá v plném rozsahu.

III. Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s., při přezkoumání tvrzené nečinnosti vycházel ze skutkového stavu v době vydání rozsudku. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili, resp. žalovaný nevyjádřil nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Veškeré podklady a listiny, z nichž městský soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
10. Ze všeho nejdřív městský soud uvádí na pravou míru, že posuzovaná nečinnost se netýká vydání rozhodnutí o prodloužení zaměstnanecké karty. Nýbrž, týká se nečinnosti spočívající v nevydání vízového štítu (aktu osvědčení o žádosti, jak je označuje žalobce) ve smyslu § 47 odst. 4 a § 47 odst. 11 zákona o pobytu cizinců.
11. Nejprve se městský soud zabýval **přípustností** podané žaloby.
12. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
13. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento prostředek se v režimu zákona o pobytu cizinců považuje podání žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2023, č. j. 9 Azs 194/2023-40), přičemž opatření proti nečinnosti se uplatní i ve vztahu k řízením vedeným podle části čtvrté správního řádu (srov. Lukáš Potěšil a spol.: Správní řád, 2. vydání, 2020, C. H. Beck). Žalobce dané opatření dne 14. 4. 2025 podal a dne 3. 6. 2025 doplnil, přesto na něj Komise dosud nereagovala (usnesení Komise ze dne 7. 7. 2025 se věcně míjí s obsahem žádosti žalobce ze dne 14. 4. 2025, resp. 3. 6. 2025, a tudíž jej nelze za reakci považovat). Přitom Komise byla povinna na žádost

Shodu s prvopisem provedla S. K.

žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti reagovat ve lhůtě 30 dnů od přijetí této žádosti (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2009, čj. 9 Ans 8/2009-149). Uplynutím lhůty stanovené nadřízenému orgánu pro vyřízení podaného prostředku ochrany proti nečinnosti je podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků naplněna (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, čj. 9 Azs 344/2016-22, body 23 až 25). Skutečnost, že žalobce vyčerpal bezvýsledně prostředek na ochranu proti nečinnosti v právě posuzované věci, má tedy soud za splněnou.

14. Dále se městský soud zabýval vhodností zvoleného žalobního typu. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) se povahou překlenovacího vízového štítku zabýval v rozsudku ze dne 31. 5. 2010, č. j. 2 Ans 1/2009-71, č. 2114/2010 Sb. NSS, v němž (k osvědčení fikce pobytu podle § 87y zákona o pobytu cizinců) konstatoval, že *„překlenovací štítek je pouhým osvědčením, vydaným dle § 155 správního řádu. Tento typ aktů veřejné správy nezakládá (respektive neruší či nemění) práva a povinnosti svých adresátů, jako je tomu v případě správních rozhodnutí. Narozdíl od jim blízkých deklaratorních rozhodnutí není ani prostředkem k řešení sporných skutečností či autoritativnímu odstraňování pochybností. Správní orgány jimi osvědčují existenci nesporných skutečností, které jsou jim z jejich úřední činnosti známy; nepředpokládá se zde provádění dokazování, aplikace diskrečního oprávnění či výklad neurčitých právních pojmů. Správní orgán osvědčení vydá (popřípadě postupuje dle § 155 odst. 3 správního řádu), lze-li skutečnosti, které mají být osvědčeny, ověřit pouhým nahlédnutím do spisového materiálu, evidence či databáze, vyplývají-li nepochybně z dokladů předložených žadatelem apod.“* Vydání tohoto osvědčení se přitom lze domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2021, č. j. 5 Azs 34/2019-23).
15. Konečně se městský soud zabýval důvodností podané žaloby, přičemž pro rozhodnutí v dané věci je zásadní posouzení otázky, zda za shora popsané skutkové situace svědčí žalovanému povinnost vydat osvědčení o oprávněnosti pobytu dle § 47 odst. 11 zákona o pobytu cizinců (viz *per analogiam* předposlední bod rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, čj. 2 Ans 1/2009-71, č. 2114/2010 Sb. NSS, a body [23] a [24] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2021, čj. 5 Azs 34/2019-23).
16. Mezi stranami je sporné, zda žalobci svědčí fikce pobytu, a zda měl tedy žalovaný vyznačit do cestovního dokladu žalobce tzv. překlenovací štítek (vydat požadované osvědčení). Žalobce tvrdí, že mu svědčí fikce pobytu ve smyslu § 42 odst. 7 ve spojení s § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, neboť žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnanecké karty podal včas. Žalovaný s tím nesouhlasí, když má za to, že žalobcova žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byla podána opožděně.
17. Z rozsudku městského soudu ze dne 7. 4. 2025, čj. 21 A 45/2024-20, a rovněž z doloženého správního spisu, soud k širšímu skutkovému stavu věci zjistil, že žalobce dne 15. 5. 2024 podal žalovanému prostřednictvím pošty žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, o níž žalovaný vede řízení pod č. j. OAM-30811/ZM-2024. Usnesením žalovaného ze dne 10. 6. 2024, č. j. OAM-30811-5/ZM-2024, bylo řízení o žádosti zastaveno podle ust. § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců z důvodu opožděnosti, když platnost zaměstnanecké karty byla stanovena do 23. 7. 2023 a žalobce žádost podal až po uplynutí lhůty uvedené v ust. § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Toto usnesení žalovaného bylo rozhodnutím ze dne 15. 10. 2024, čj. MV-126567-5/SO-2024, potvrzeno Komisí. Rozsudkem sp. zn. 21 A 45/2024-20 městský soud usnesení Komise zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. V bodech 17. a 18. odůvodnění uvedl, že *„Zaměstnanecká karta žalobce pozbyla platnosti dne*

23. 7. 2023, zůstalo ale otázkou, zda o její prodloužení nemohl žalobce požádat zpětně po uvedeném datu, a to s ohledem na překážku na jeho vůli nezávislou. Soud uvádí, že pravomocné sdělení o zániku zaměstnanecké karty ze dne 6. 1. 2023, nadané presumpcí správnosti, představovalo minimálně do dne 3. 4. 2024, kdy bylo rozsudkem (pozn. soudu jde o rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 4. 2024, č. j.: 15 A 2/2023-32) zrušeno, překážku na vůli nezávislou k podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty. **Žalobce se chybou správního orgánu dostal do situace, kdy měl za to, že jeho zaměstnanecká karta již neplatí, a proto zcela opodstatněně považoval za nesmyslné podávat žádost o její prodloužení; nejdříve až se zrušujícím rozhodnutím soudu překážka nezávislá na jeho vůli (§ 47 odst. 3 z.p.c.) odpadla a bylo možno požádat o prodloužení zaměstnanecké karty.** Rozhodnutím ze dne 13. 5. 2025 tedy Komise zrušila rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2024, č. j. MV-126567-5/SO-2024 a žalovaného zavázala k vydání nového rozhodnutí v intencích závazného právního názoru uvedeného v rozsudku městského soudu sp. zn. 21 A 45/2024. Tedy minimálně do 3. 4. 2024 u žalobce trvala překážka na jeho vůli nezávislá ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Sdělením ze dne 19. 8. 2025 žalovaný soudu oznámil, že řízení o žádosti žalobce o prodloužení zaměstnanecké karty bylo opětovně zastaveno, přičemž proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání.

18. Podle § 42 odst. 7 zákona o pobytu cizinců je cizinec oprávněn pobývat na území po dobu uvedenou v průkazu o povolení k pobytu, není-li dále stanoveno jinak.
19. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti.
20. Ustanovení § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovuje, že zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů.
21. Ustanovení § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců stanovuje, že pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, považuje se vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti. To neplatí, jestliže žádost podle věty první nebyla podána v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích 1 až 3, v § 45 nebo v době, kdy se tento zákon na cizince nevztahuje podle § 2.
22. Ustanovení § 47 odst. 11 zákona o pobytu cizinců stanovuje, že oprávnění k pobytu podle odstavce 4, 6, 8, 9 nebo 10 ministerstvo osvědčí vízovým štítkem vyznačovaným do cestovního dokladu podle jednotného formátu stanoveného přímo použitelným předpisem Evropské unie, a to ve formě víza k pobytu nad 90 dnů s dobou platnosti odpovídající předpokládané délce řízení o žádosti (...).
23. Podle ust. § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů.
24. V rozsudku sp. zn. 21 A 45/2024 dvacátý prvý senát městského soudu dospěl k závěru, že minimálně do dne 3. 4. 2024, kdy bylo rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 15 A 2/2023 zrušeno pravomocné sdělení o zániku zaměstnanecké karty ze dne 6. 1.

2023, trvala překážka nezávislá na vůli žalobce ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. A to z důvodu, že v situaci, kdy měl žalobce vinou správního orgánu za to, že jeho zaměstnanecká karta již neplatí, bylo zcela opodstatněné nepodávat žádost o její prodloužení. Tato překážka ovšem trvala pouze do okamžiku, kdy se žalobce dozvěděl, že pravomocné sdělení o zániku zaměstnanecké karty ze dne 6. 1. 2023 bylo zrušeno. O této skutečnosti se přitom žalobce dozvěděl nejpozději právní mocí rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 15 A 2/2023, tedy dnem 9. 4. 2024. Lhůta pro podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců tak žalobci počala běžet dnem 10. 4. 2024 a skončila dnem 16. 4. 2024. Jelikož žalobce svou žádost podal až dne 15. 5. 2024, podal ji opožděně. Z tohoto důvodu žalobci nemohla vzniknout fikce oprávněnosti pobytu ve smyslu § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný tak nepochybil, pokud žalobci odmítl dne 9. 4. 2025 vyznačit vízový štítek do jeho cestovního dokladu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

25. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, tj. nedůvodnou žalobu zamítl dle § 81 odst. 3 s. ř. s.
26. Výroky o nákladech řízení pod body II., III. rozhodnutí jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Proto bylo rozhodnuto tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal dle § 60 odst. 7 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 2. září 2025

Shodu s prvopisem provedla S. K.

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem provedla S. K.